

- Мала щастя бути студенткою пані Тетяни у 1994-1997 роках. Завжди весела, позитивна, сповнена дотепних жартів і щодо життя, і з питань історії. Вона вміла саме пробудити в молоді глибокий інтерес до науки. Не можу уявити, що Бог покликав її до себе.
- Невимовний сум. Я навчалась в Академії в перші роки її відродження, кафедра історії практично творилась на наших очах. А Тетяна Аркадіївна була її обличчям. Завжди усміхнена і привітна, надзвичайно ерудована і чуйна. Це людина, яка безмежно любила свою справу і цим надихала, оскільки була Фахівцем з великої літери. Це людина, яка завжди заохочувала і підтримувала. Спочивайте з миром, дорога Тетяно Аркадіївно. Уклінно Вам дякую за знання і теплоту...в моїх спогадах Ви назавжди залишитесь однією з найголовніших особистостей мого студентського життя. Світла пам'ять.
- Тетяна Аркадіївна була позитивною та цікавою людиною. Її лекції запам'ятовувались і приносили корисні знання.
- Керівник дипломної, про яку можу сказати лише найкраще, вона вміла мотивувати та заохотити, хоча при цьому надавала достатньо свободи для власних висновків та ідей. Дуже прикро.
- Страшна новина, неможливо уявити... Тетяна Аркадіївна була світлою і позитивною людиною, як зараз пам'ятаю її лекції. Ніхто так не знав історії Габсбурзької монархії, як вона. Дуже любила розповідати про останніх Габсбургів, та й не лише про них. Наймовірно шкода, не віриться що її немає з нами. Вона виховала багато поколінь не просто істориків, а людей.
- Не можу не плакати. Тетяна Аркадіївна завжди буде в моєму серці людиною з великим серцем, тією, хто надихає в цьому житті слухати себе, цікавитись всім навколо, розвиватися, якщо треба - йти проти системи і змінювати правила гри. Світла пам'ять
- Наймовірніша людина. Виховала стільки студентів, дала стільком випускникам так багато знань, що вистачить на кілька вищих освіт. Її лекції і семінари завжди були веселими і на них ніколи не було нудно. Тетяна Аркадіївна, спочивай з миром
- Лекції пані Тетяни були окремим видом мистецтва. Її гумор, досвід, ерудиція і елегантна іронічність – це те, що завжди пам'ятатиму я, а також мої батьки, які були її студентами близько тридцяти років тому. Сум та прикрість. І водночас – глибока вдячність.
- Тетяна Аркадіївна була доброю та позитивною людиною, що дійсно любила свою справу. Її велике щире серце багато років зігрівало нас. Вона любила та вміла викладати, помічала наше зростання, завжди була чуйною, розуміла людей. Складно повірити у те, що сталося. Але я впевнена, що у всіх нас залишилися найкращі спогади про пані Тетяну. Вічна пам'ять!

- Є люди, які створюють спільноти уже своєю присутністю. Цього не можна навчитися на тренінгах, це результат безкінечної любові та поваги до студентів, колег, а також надзвичайної інтелігентності. Такою була Тетяна Аркадіївна. Важко уявити кафедру історії без неї. Це велика втрата для НаУКМА, нас випускників кафедри і студентів. Вона - одна з тих, хто зробив кафедру/НаУКМА домом для кожного з нас.
- Пам'ятаю, як ми усією групою вивчили "gott erhalte franz den kaiser" і засівали Тетяні Аркадіївній на екзамені з історії Габсбурзької монархії. Ми її дуже любили і хотіли потішити. Десь в архівах навіть відео має бути. Назавжди запам'ятаю, як вона розповідала про Отто, про гру французького посла на баяні, про чеські кав'ярні, і як там ностальгувати за старою Австрією літні жінки. Вона не просто вела пари, вона ніби занурювала тебе і тобі здавалося, що ти не вивчаєш якийсь період, а повністю занурюєшся і особисто переживаєш часи, які не побачиш на власні очі. Спочивайте з миром, Тетяно Аркадіївно, Ви назавжди в наших серцях
- Тетяна Аркадіївна назавжди залишиться в наших серцях - студентів-бакалаврів 2012 року випуску - такою, як на фото, яке вона подарувала для благодійного аукціону: вона, 20-літня студентка в ніжній фатиновій сукні, з охайними кучерями та, звісно, у своїх милих круглих окулярах. Світла пам'ять.
- Тетяна Аркадіївна була першою, хто зустрів нас на факультеті гуманітарних і суспільних наук у далекому 1996 році. Це була якась загальнофакультетська організаційна зустріч. У ті роки я мало що знала про особливості навчання в Академії і все було для мене в новину. З того часу і до останніх днів Тетяна Аркадіївна була для мене наставником у багатьох сферах життя, не тільки тих, що стосувалися навчання, але і у них у першу чергу. Вона мала великий життєвий досвід, життєрадісність і не втомлювалася цим ділитися. Можливо, завдячуючи цьому першому знайомству Тетяна Аркадіївна для мене завжди була пов'язана з Академією. Вона поєднувала свій життєвий досвід зі сміливістю робити щось нове. Новим була Академія для тогочасного українського суспільства 1990-х рр., новим було глибоке вивчення історії країн Центрально-Східної Європи. Вміла розказати і ту велику історію, про яку йшлося на лекціях, і силу силенну історій з життя. Деякі з яких я переповідаю до сих пір. Світла пам'ять.
- Її семінари завжди були такими цікавими і незвичними. Пам'ятаю, як писали письмову від імені революціонерів 1848-1849, це реально запам'ятовується на все життя. Мені сумно, що часом ми засмучували Тетяну Аркадіївну своєю поведінкою, або не слухали її лекції. Бо завжди її розповіді були такими живими, і прямо занурювали в події. Вона знала все і навіть трішки більше, а її пригоди я й всі не згадаю, особливо ті, які починались з «Коли я була молодою». Дуже вдячна за такий приклад розумної та сильної жінки у своєму житті.
- Боюся помилитися, але, здається, у нашому кафедральному пантеоні Тетяна Аркадіївна була богинею Тіамат (у вавилонській міфології богиня хаотичного солоного океану, що злившись разом з своїм чоловіком Абзу, богом прісної води,

породила інших богів). Бо її лекції справді були такими - дуже живими, сповненими спогадів і відволікання. І я досі пам'ятаю ці історії.

- Тетяна Аркадіївна бачила у мені потенціал і якості характеру, про які я не знала. Вона була мені тією бабусею, котрої я ніколи не мала у житті. Людиною, котра безумовно вірила у мої сили і потенціал. Якось вона сказала: "Ну Аня у нас пристойна студентка, її письмова робота звісно ж вчасно здана лежить десь у мене на пошті. А тоді і досить часто це було насправді не так :) Мені стало дуже соромно, тож усі наступні роботи я відправляла вчасно.
- Тетяна Аркадіївна говорила, що не всі викладачі Могилянки добре знали англійську зі школи, але це ніколи не пізно виправити, якщо докласти достатньо зусиль. Це дуже мене надихало, бо давало стимул рівнятися на тих, ким я захоплювалася, замість того, щоб вважати, що я ніколи не доросту до їхнього рівня і залишуся ніким через те, що ми носили вчительці англійської сухарики на уроки і нічого не вчили )
- Я почула від Тетяни Аркадіївни про відмінників те, що мало би мені (золотій медалістці, завжди і всім слухняній хорошій дівчинці) не сподобатися. Вона сказала: "Відмінники - це люди, котрі жодної сфери знань не люблять по справжньому, жодною з них не горять". А вона хотіла, щоб ми сягали глибин у знанні про те, що любимо. Я тоді ледь не розплакалася від вдячності. Бо добре почати горіти чимось і шукати свої зацікавлення і шлях у 20 років навіть якщо попередні 12 змарновано у спробах догодити усім без винятку. Я дуже вдячна за це усвідомлення.